

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/126/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415205707
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1415205707.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej, a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Z. M. D., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov: matka - J.. T. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XX, XXX XX A., zastúpená Mgr. Evou Braxatorisovou, advokátkou, so sídlom Trenčianska 17, 821 09 Bratislava, a otec - Ing. W. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ul. X.mája XX/XX, D., v súčasnosti bytom A. 6, XXX XX A., zastúpený JUDr. Vojtechom Kubalom, advokátom, so sídlom Vajnorská 8/A, 831 03 Bratislava o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 16.09.2020, č.k. 13P/98/2015-1022, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti vo výroku I. m e n í tak, že

Otec je povinný platiť výživné na maloleté dieťa Z. M. D., nar. XX.XX.XXXX, za obdobie od XX.XX.XXXX do 07.12.2016, vo výške 350 eur mesačne.

Výživné na maloleté dieťa Z. M. D., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 08.12.2016 do 20.05.2019, sa neurčuje.

Zročné výživné na maloletú Z. M. D. za obdobie od 22.04.2015 do 20.05.2019, nevzniklo.

Vo zvyšku sa rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava IV rozsudkom zo dňa 16.09.2020, č.k. 13P/98/2015-1022, návrh matky na určenie výživného na maloletú Z. M. D., nar. XX.XX.XXXX, za obdobie od 01.11.2014 do 08.12.2016 a návrh matky na určenie výživného na tvorbu úspor od 1.11.2014 zamietol. Počas trvania striedavej osobnej starostlivosti výživné na maloletú neurčil. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 62 ods.1, 2, 6, § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Na základe doplneného dokazovania v smere naznačenom rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 11CoP/87/2018-646 zo dňa 02.04.2019 mal preukázané, že rodičia nežili v spoločnej domácnosti od odšťahovania otca v apríli 2014. Vyhodnotiac návrh matky na určenie výživného na maloletú za obdobie pred podaním návrhu, t.j. od 01.11.2014 do 08.12.2016, dospel k záveru, že matka nepreukázala

dôvody hodné osobitného zreteľa na priznanie výživného späťne, pretože na ňou uvádzané dôvody spočívajúce v jej potrebe vyrovnáť sa s novovzniknutou rodinnou situáciou nemožno prihliadať, keďže počas jedného roka (od rozchodu rodičov do podania samotného návrhu) mala dostatok času na podanie návrhu. Pripustil, že rozchod rodičov a zmenené rodinné okolnosti mohli mať určitý vplyv na reakciu matky, avšak časové obdobie jedného roka považoval za príliš dlhé. Vzhľadom na rodičmi rozdielne vyjadrenia vo vzťahu k zabezpečeniu starostlivosti o maloletú po ich rozchode, vychádzajúc z obsahu spisu a preukázaných skutočností ustálil, že otec významným spôsobom participoval na starostlivosti o maloletú od okamihu ukončenia spolužitia s matkou, pričom vyslovil domnienku, že uvedená skutočnosť mala vplyv na to, že matka nepodala návrh skôr. Mal preukázané, že otec prispel na výživu maloletej za obdobie od mája do decembra 2014 sumou 1.814,93 eur, v roku 2015 prispel sumou 3.264,98 eur, v roku 2016 prispel sumou 2.928,90 eur, v roku 2017 prispel sumou 3.050,99 eur, v roku 2018 sumou 3.667,78 eur, v roku 2019 4.025,78 eur a v roku 2020 (do júla) sumou 1.352,68 eur. Prihliadol na to, že matka výšku príspevkov otca nesporeovala, naopak uviedla, že v aktuálnom rozpise príspevkov vypracovanom otcom nie sú uvedené niektoré pôvodné položky a niektoré z položiek označila za prekvapivé (napr. výdavok na stolovú lampu a legíny za 70 eur) a časť nevedela posúdiť. Konštatoval, že z rozpisu jednotlivých príspevkov zo strany otca vyplýva, že pravidelne mesačne prispieval a aj prispieva na školné vo výške 120 až 150 eur mesačne, na stravu v školskej jedálni v priemere 40 eur mesačne, na záujmové krúžky (gymnastický, tanečný a keramický krúžok, krúžok varenia), jazykovú školu a jazykové kurzy, detské tábory, školské pomôcky, lieky a lekársku starostlivosť, školu v prírode a v neposlednom rade aj na vreckové maloletej a od apríla 2014 až do januára 2017 priamo matke zasielal sumu 50 mesačne, pričom matka poberala prídavok na dieťa a daňový bonus. Mal za nepochybné, že otec sa od rozchodu rodičov až do 08.12.2016 podieľal na úhrade výdavkov maloletej v priemere 300 mesačne, čo považoval za dostatočné. Prihliadajúc na uvedené skutočnosti návrh matky na určenie výživného späťne ako nedôvodný zamietol. Ďalším dokazovaním mal preukázané, že aj po nadobudnutí vykonateľnosti rozhodnutia súdu o neodkladnom opatrení (zo dňa 08.12.2016), ktorým bola maloletá zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, otec naďalej na jej výživu prispieva a hradí prakticky všetky poplatky tak ako v predchádzajúcom období a to aj za situácie, že maloletá je v striedavej starostlivosti a obaja rodičia rovnakým podielom zabezpečujú starostlivosť o ňu. Uviedol, že nie je dôvodné domnievať sa, že by v súčasnosti otec prestal prispievať na výživu maloletej, keďže na výdavkoch dieťaťa sa podieľa dlhodobo niekoľko rokov. Argument matky o existujúcej dôvodnej obave, že ak nebude výživné stanovené, otec dohodnuté výdavky prestane platiť, vyhodnotil ako neopodstatnený a nevyplývajúci z vykonaného dokazovania. Prihliadol na preukázané príjmy rodičov v období od roku 2014 do roku 2019, t.j. zárobok matky v priemere mesačne netto 1.683,16 eur a príjem otca zo zamestnania vo výške 381 eur priemerne mesačne netto, skutočnosť, že otec je zároveň konateľom a spoločníkom spoločnosti Capital V. s.r.o. (daňové priznanie podával aj ako fyzický osoba). Mal preukázané, že obaja rodičia sú vlastníkami dvoch bytov, obaja splácajú hypotéky a ustálil, že ich majetkové pomery sú porovnateľné. Na vyjadrenia matky o luxusnom štandarde otca neprihliadal, považujúc ich za nepreukázané. Výživné na maloletú počas trvania striedavej starostlivosti o maloletú neurčil prihliadajúc na to, že obaja rodičia sa dlhodobo a rovnocenne podieľajú na osobnej starostlivosti a výžive maloletej a ich majetkové pomery sú porovnateľné. Nárok matky na určenie výživného na tvorbu úspor od 01.11.2014 vo výške 200 eur mesačne zamietol z dôvodu, že v konaní nebol preukázaný nadštandardný príjem otca a jeho možnosti prispievať aj na tvorbu úspor maloletej. Poznámene, že pokiaľ bolo úmyslom matky týmto návrhom vymôcť vrátenie nejakej finančnej čiastky, ktorú podľa nej otec vybral z účtu dieťaťa, takáto úvaha nemôže byť premietnutá do určenia časti výživného na tvorbu úspor po dobu šesť rokov späťne. Vyslovil názor, že nie je možné sa takýmto spôsobom domáhať podobného nároku v rámci konania o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. O trovách konania rozhodol v zmysle § 52 CMP.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie matka prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne. Navrhla napadnutý rozsudok zmeniť a jej návrhu na určenie výživného na maloletú v celom rozsahu vyhovieť. Alternatívne navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie na opätovné konanie a odstránenie nedostatkov svojho rozhodnutia. Odvolanie odôvodnila ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, f/, h/ CSP. Poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/87/2018 (v ods. 16) a inštrukcie dané súdu prvej inštancie. Namietala, že súd prvej inštancie svoje skutkové a právne závery znovu založil na zjavne arbitrárnom posúdení veci, ktoré nemá oporu v riadne zistenom skutkovom stave. Vyslovila výhrady, že súd nevyhodnotil jej návrhy a pri rozhodovaní opomenul na dôkazy, na ktoré poukazovala. Namietala, že súd nevzal do úvahy majetkové pomery otca a tieto nepremietol vo svojom rozhodnutí s poukazom na rozhodnutie odvolacieho súdu.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku týkajúce sa časti nároku na výživné za obdobie od 01.11.2014 do 08.12.2016 považovala za arbitrárne z dôvodu, že dostatočnosť výšky príspevku otca je potrebné posúdiť výlučne v kontexte zistenia a zohľadnenia všetkých kritérií pre stanovenie výživného (§ 75, § 62, § 63 Zákona o rodine), t.j. príjmy rodičov, ich schopnosti a možnosti, majetkové pomery a životná úroveň, bezdôvodné vzdanie sa majetku, či zárobku, oprávnené potreby a výdavky maloletej, vrátane tvorby úspor a podielu osobnej starostlivosti matky o maloletú. Mala za to, že súd vo svojom rozhodnutí neuviedol žiadnu preskúmateľnú úvahu, z ktorej by vyplynulo, že výška príspevku otca na maloletú je dostatočná, ani z akých údajov uvedené vyvodil a aký rozsah starostlivosti zo strany otca o maloletú zistil. Za nedôveryhodné považovala vyjadrenie otca, že po rozchode rodičov mal tráviť v jej domácnosti čas do 22.00 hod. a odchádzať z domu v skorých ranných hodinách, aby maloletú odviezol do školy, pričom nie je pravdepodobné, že v čase budovania nového vzťahu celý voľný čas trávil v domácnosti so svojou bývalou partnerkou. Podľa jej mienky, zo spisu vyplýva prehľad období, kedy otec nebol v kontakte maloletou, pričom jej tvrdenia podporené svedeckými prehláseniami už dospelých detí, nevyvrátil. Tvrdenie otca, že po celú dobu sa realizovala striedavá starostlivosť o maloletú vylučuje aj skutočnosť, že počas skúmaného obdobia bolo účinné neodkladné opatrenie, ktorým bola maloletá zverená do jej osobnej starostlivosti, ako aj vzhľadom na zjavné rozpory v súvislosti s výkonom striedavej osobnej starostlivosti. Postup súdu prvej inštancie považovala za nepreskúmateľný pre zjavnú rozpornosť tvrdení rodičov, ktoré boli základom rozhodnutia, keď súd vychádzal z príjmov rodičov uvedených v ods. 16 rozsudku. V tomto kontexte, podľa jej názoru, je vylúčené, aby príjem otca prekročoval výdavky na dieťa len o 81 eur a z danej sumy živil rodinu, platil hypotéky a všetky ďalšie životné potreby. Takýto príjem nekorešponduje ani s výdavkami otca, majetkom a jeho životnou úrovňou a odporuje aj vyjadreniu jeho právneho zástupcu, keďže otec v roku 2016 dosahoval príjem 2.000 eur a k tomu priznával dva príjmy z prenájmu nehnuteľností. Dala do pozornosti, že vo vyjadrení z 27.04.2016 poukázala na výpisy z účtov otca za obdobie rokov 2015-2016 obsahujúce pravidelné platby v reštauráciách, luxusných obchodoch, vysoké obraty na účtoch, ktoré dokazujú, že otec disponoval v rozhodnom období sumou 5.000 eur mesačne, ktorú je možné považovať za nadštandardnú životnú úroveň v spojení s jeho vlastníctvom dvoch nehnuteľností. Uvedené, podľa jej mienky, zakladá dôvod pre určenie vyššej sumy výživného ako je 300 eur mesačne a spíňa požiadavky aj na tvorbu úspor. Namietala, že súd sa nezaoberal rozpormi v dôkazoch a tvrdeniach, ktoré otec predkladal a jeho príjmy a majetkové pomery nevyhodnotil. Rozhodnutie súdu, ktorý dospel k záveru, že nie je dôvod zaviazat' otca výživným na tvorbu úspor z dôvodu, že jeho príjem bol 380 eur mesačne a vynaložené výdavky na maloletú 300 eur mesačne vyhodnotila ako svojvoľné. Nesúhlasila so záverom súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na tvorbu úspor, pretože v rozhodnutí absentuje akékoľvek právne a faktické odôvodnenie. Poukázala na nutnosť aplikovať ust. § 63 ods. 3 Zákona o rodine, pričom súd dané ustanovenie v rozhodnutí necituje, preto nie je zjavné aký právny predpis aplikoval na rozhodnutie, ani z akých skutočností vyhodnotil nemožnosť otca prispievať na tvorbu úspor. V tomto smere považovala rozsudok za nepreskúmateľný. Mala za to, že v súlade s rozhodovacou činnosťou súdov je potrebné vlastníctvo viacerých nehnuteľností vyhodnotiť ako okolnosť, ktorá indikuje nadštandardnú životnú úroveň a dáva podklad pre rozhodnutie o tvorbe úspor. Zároveň poukázala na to, že otec je vlastníkom 7- izbového bytu, platí dve hypotéky a má členstvo v súkromnom podnikateľskom klube Penati. Nesúhlasila s názorom súdu, že tento jej nárok smeruje k uplatneniu nároku na vrátenie nejakej finančnej čiastky, ktorú otec vybral z účtu maloletej, nakoľko týmto len poukázala na skutočnosť, že otec rozpustil úspory maloletej, ktoré jej vytvárali rodičia a starí rodičia. Dala do pozornosti, že otec úspory nielenže netvorí, ale existujúce úspory vybral pre vlastné potreby, teda nekoná v záujme maloletej a ak súd tento postoj otca nezohľadnil, nekoná v záujme dieťaťa. Tvrdenia otca o tom, že rodičia mu posielali finančné prostriedky cez účet maloletej, považovala za nelogické bez racionálneho vysvetlenia. Uviedla, že na účte maloletej boli i dary, ktoré tvorili úspory a tým, že otec nepreukázal, že maloletej sporí finančné prostriedky, bolo povinnosťou súdu v záujme ochrany dieťaťa, nariadiť otcovi tvorbu úspor. Nesúhlasila s odôvodnením napadnutého rozsudku v časti týkajúcej sa výživného na čas do budúcnosti považujúc ho za rozporné s vykonaným dokazovaním a zisteným skutkovým stavom a popierajúce základné princípy, na ktorých je konanie vo veci starostlivosti o maloleté dieťa založené. Poukázala na vyšetrovací princíp a princíp materiálnej pravdy v týchto konaniach. Mala za to, že nie je spravodlivé, aby matka v danom konaní preukazovala životnú úroveň otca, a preto ak súd konštatoval, že nepreukázala luxusný štandard otca, konanie je zaťažené vadou, ktorá postup súdu činí nesprávnym. Zdôraznila, že otec s manželkou vlastní 4 nehnuteľnosti, dva z bytov prenajímajú a žijú v 7 izbovom byte, užívajú 3 vozidlá (2 osobné a 1 firemné). Uviedla, že nehnuteľnosti, ktorých je vlastníčkou jej nepriinášajú žiaden výnos, nakoľko v jednom byte býva ona a druhý obýva jej matka, pre ktorú byt obstarala v rámci plnenia si vyživovacej povinnosti. Podľa jej názoru, majetkové pomery rodičov z uvedeného dôvodu nie sú porovnateľné. Dala do pozornosti

rozdielne príjmy rodičov, keď ona má len jeden príjem a otec má viaceré zdroje príjmu. Poukázala na verejné zdroje (zverejnené zmluvy a obchodný register SR), z ktorých je zrejme, že otec figuruje aj v inej obchodnej spoločnosti a súčasne je jediným spoločníkom, konateľom a zamestnancom spol. E. V. s.r.o., má príjem z prenájmov dvoch nehnuteľností, pričom súd pri rozhodovaní vychádzal len z jeho príjmu zo zamestnania vo výške 380 eur mesačne, ktorý nepostačuje ani na krytie základných potrieb. Dané posúdenie možností a schopností otca považovala za svojvoľné a v rozpore so všetkými vykonanými dôkazmi. Namietala, že súd nezohľadnil ani príjem manželky otca vo výške 1.300 eur mesačne, ktorý sa v porovnaní s rokom 2016 navýšil na dvojnásobok. Mala za to, že postup súdu pri posudzovaní životnej úrovne a majetkových pomerov a schopností a možností otca je v rozpore so zásadami určovania príjmu na základe schopností a možností rodiča, za okolnosti, že deklarovaný príjem je v zjavnom rozpore s realitou. Poukázala na to, že súd zisťuje životnú úroveň nielen podľa toho, aký majetok povinný rodič vlastní, ale aj na akom majetku sa užívaním podieľa, navyiac, ak sa bezdôvodne vzdal majetku v prospech manželky, i keď podľa zákona, tento mal pribudnúť do BSM. Namietala, že súd jej návrh na zabezpečenie dôkazov o kúpe nehnuteľností nevyhodnotil, nerozhodol o ňom a do jeho majetkových pomerov nezahrnul dve nehnuteľnosti, ktoré vlastní manželka otca a otec ich užíva. Namietala, že súd neskúmal reálne schopnosti a možnosti otca a jej námietky v tomto smere nevyhodnotil a nepremietol do rozhodovania o výške výživného aj na čas trvania striedavej osobnej starostlivosti. Zdôraznila, že žiadala súd, aby rozhodol o povinnosti hradiť výživné vo výške, ktorú otec uhradza aj doposiaľ a v závere a alternatívnom návrhu navrhovala výživné poukazovať k jej rukám, alebo zaviazat' otca len na tie výdavky, ktoré momentálne hradí dobrovoľne. Mala za to, že s ohľadom na vzťahy medzi rodičmi je možné očakávať, že úhrada výdavkov na maloletú, bude medzi rodičmi sporná. S týmto návrhom sa súd nevysporiadal a nevysvetlil dôvody, pre ktoré by obdobné riešenie nebolo možné. Podľa názoru matky, je v záujme maloletej, aby vzťahy medzi rodičmi boli jednoznačne upravené a nevznikli medzi nimi spory, ktoré môžu mať negatívny dopad na dieťa, keďže sa týkajú úhrad jej každodenných potrieb.

4. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu zdôraznil, že od ukončenia spolužitia rodičov do novembra 2014 maloletú vozil do školy a absolvoval s ňou večerné úkony. Od novembra 2014 žil s dcérou v domácnosti v jeho byte, pričom striedavá starostlivosť síce ešte nebola upravená rozhodnutím súdu, ale v praxi sa realizovala s výnimkou troch mesiacov v roku 2016, kedy na základe vykonštruovaného trestného oznámenia matky súd neodkladným opatrením (č.k.13P/98/2015-329 z 22.06.2016) rozhodol o zverení maloletej do starostlivosti matky a dané rozhodnutie odvolací súd zmenil a návrh zamietol (uznesenie č.k. 11CoP/400/2016-408 zo dňa 30.09.2016) a naopak matka bola uznaná vinnou okresným úradom z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu (vec musela byť riešená políciou). V súvislosti s jeho príjmom poukázal na to, že v konaní deklaroval príjem nielen zo závislej činnosti, ale aj z prenájmov v celkovej výške 800 eur mesačne, čo tvorí spolu príjem cca 1.200 eur mesačne. Z vykonaného dokazovania je preto zrejme, že sumár príjmov rodičov je porovnateľný. Mal za to, že matka nepreukázala, že v spornom období rokov 2015 až 2016 nakupoval luxusný a nadštandardný tovar, že by mal vysoké obraty na účtoch, ktoré by preukazovali jeho mesačný príjem vo výške 5000 eur. Vyslovil názor, že matka úmyselne klame, snaží sa uviesť súd do omylu, vyvolať dojem, že je bohatý človek, avšak jej tvrdenia sú nepreukázané a ničím nepodložené. Matka nepreukázala ani svoje výpisy z účtu, pričom na rozdiel od neho, každoročne absolvuje viacero zahraničných dovolení. Zdôraznil, že je vlastníkom 3-izbového bytu, a nie 7-izbového, za ktorý platí náklady a nie je členom W. klubu. B. rodičov požiadal, aby časť jeho peňazí poslali na účet maloletej z dôvodu, aby pre prípad jeho úmrtia, boli na jej účte, inak by sa k nim do dospelosti nedostala. Keďže zo spoločnej domácnosti odišiel, peniaze previedol na svoj účet, mimo dosahu matky avšak všetky finančné prostriedky, ktoré na účet poskytla matka a jej rodina v sume 1.700 eur zostali matke. K určeniu výživného na čas do budúcnosti poukázal na jeho ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej Mii, nar. 30.08.2017. Uviedol, že žije skromne, vlastní auto Škoda Superb, manželka auto nevládni, a ďalšie patrí jeho firme. Manželka používa VW Polo, ktoré patrí jej rodičom. Jeho majetkové pomery sú porovnateľné, na výživu dcéry prispieva viac ako matka, ktorá si uplatňuje štátne príspevky na dieťa (daňový bonus a prídavky na dieťa). Mal za to, že nie je žiaden právny ani logický dôvod na stanovenie výživného, ktoré by mala matka dostávať od neho späť alebo vopred a ani na tvorbu úspor.

5. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne zotrvala na svojich tvrdeniach a odvolacom návrhu. Poukázala na rozporné tvrdenia otca vo vzťahu k jeho vlastníctvu bytov, keď raz tvrdil, že vlastní 2 byty, inokedy, že je vlastníkom 3 izbového bytu a spolu s manželkou si byty spojili, pričom v odvolaní uvádza, že nebýva v 7- izbovom byte, ale vlastní len 3-izbový byt. Zo spisu tiež vyplýva, že firma otcovi platí prenájom za časť bytu (600 eur), ktorá suma prevyšuje

skutočné náklady bytu, pričom výdavky na byt činia 132 eur. Dala do pozornosti čestné prehlásenie manželky otca, podľa ktorého náklady na 4-izbový byt, vrátane hypotéky, predstavujú 452 eur, pričom otec hradí výdavky na dva byty, v ktorých bývajú z príjmu a z prenájmu, potom rodine zostávajú finančné prostriedky navyše. Zdôraznila, že svoje náklady na bývanie si hradí sama z vlastného príjmu a nemá takúto výhodu. Poukázala na predložené listy vlastníctva k nehnuteľnostiam otca, z ktorých je zrejmé, že časť bytov je vo výlučnom vlastníctve každého z manželov a časť spoločná s tým, že otec vylúčením 4-izbového bytu a garáže z BSM, sa bezdôvodne vzdal majetku. Mala za to, že otec podniká kroky s cieľom zbaviť maloletú jej budúcich majetkových nárokov a nárokov na výživné, uprednostňuje záujmy dieťaťa, ktoré splodil v manželstve a ukrátil maloletú Z. o jej zákonné nároky. Tieto kroky otca by mal súd premietnuť do ochrany a záujmu maloletej do budúcnosti, najmä povinnosťou tvoriť úspory a platiť výživné. Otcove argumenty k jeho konaniu v súvislosti s detským účtom maloletej považovala za rozporné nedávajúce racionálny zmysel. K peniazom zasielaným starými rodičmi poukázala na poznámky pri úkonoch prevodov, napr. „Z. narodeniny“, „Vianoce“ a pod. Potvrdila, že otec časť peňazí vrátil, zo sumy 1.700 eur vyplatil na účet B. späť čiastku 300 eur, nárok maloletej ponížil o položky vzťahujúce sa k používaniu auta a vrátil ich až 01.12.2015. Tvrdenia otca o tom, že nepreukázala jeho nadštandardné a luxusné výdavky považovala za nepodložené s poukazom na výpis z účtu otca zaznamenávajúci, napr. jeho členstvo v Penati. Vyslovila úvahu, že pokiaľ otec tvrdí, že jeho príjem je nízky, banka by mu neposkytla v roku 2016 úver vo výške 10.000 eur. Vzhľadom na vyjadrenia otca a predkladané príjmy (vo výškach 1.200, 3.000 a 1.030 eur), tieto sa nezhodujú a nereferujú o jeho skutočných zárobkových pomeroch pravdivo, pričom otec svoje majetkové a zárobkové pomery skresľuje. Potvrdila, že do rozvodu otec maloletú brával do školy 1 až 2x do týždňa, chodil k nim večer (nie na dennej báze), odvoz z plávania, na krúžky a k lekárom neriešil a Vianoce a sviatky 2014 a 2015 maloletá trávila s ňou. Vyčíslila prehľad zabezpečenia starostlivosti o maloletú u toho ktorého rodiča (označený ako výpis z kalendára), podľa ktorého tento spôsob starostlivosti nebol rodičmi realizovaný rovnocenne. Zdôraznila, že aj vyjadrenie právneho zástupcu otca v záverečnej reči, keď uviedol, že model striedavej osobnej starostlivosti sa dosiahol len veľmi prácne, odporuje tvrdeniu, že fungoval permanentne. Mala za to, že otec nevyvrátil jej odvolacie námietky, nedokázal vysvetliť, prečo o príjmových a majetkových pomeroch klame, a prečo je pre neho neprijateľné, aby mu súd uložil povinnosť platiť na dcéru len to, čo hradí dobrovoľne a nevie vysvetliť ako sa mieni starať o budúcnosť maloletej a prečo peniaze určené pre tvorbu jej úspor sám spotreboval. Mala za to, že výživné nie je majetkom matky, ale je účelovo určené na jasne stanovené výdavky a potreby maloletej. Podľa jej mienky, otec sa chcel vyhnúť akýmkoľvek reálnym finančným záväzkom voči jeho prvorodenej dcére, v budúcnosti jej nároky bude ešte viac okliešťovať a z uvedeného dôvodu sa domáhal striedavej osobnej starostlivosti.

6. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky nevyjadril.

7. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 219 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie matky je čiastočne dôvodné.

8. Odvolací súd v prvom rade konštatuje, že z vykonaného dokazovania je nepochybne preukázané, že rodičia ukončili spolužitie v apríli 2014. V danom prípade odvolací súd zaoberajúc sa návrhmi matky považoval za potrebné rozdeliť nároky na výživné na maloletú do troch časových rovin, t.j. výživné od 01.11.2014 do 22.04.2015, od 22.04.2015 do právoplatnosti rozsudku, ktorým bola určená striedavá osobná starostlivosť o maloletú (dňa 20.05.2019) a od právoplatnosti rozsudku o striedavej osobnej starostlivosti a návrh na tvorbu úspor.

9. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. V súvislosti s návrhom matky na určenie výživného spätne, t.j. od 01.11.2014 do 22.04.2015, teda do podania návrhu, sa odvolací súd stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že matka nepreukázala dôvody hodné osobitného zreteľa na priznanie výživného spätne. Pokiaľ matka argumentovala tým, že návrh nemala možnosť podať skôr, vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s rodinnou situáciou

týkajúcou sa rozchodu rodičov, odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie jej argumenty považoval za neopodstatnené. Z obsahu spisu a vyjadrení matky nevyplývajú žiadne významné dôvody, ktoré by bolo možné hodnotiť ako dôvody hodné osobitného zreteľa, nakoľko matka nebola dlhodobo vycestovaná, ani hospitalizovaná a podať návrh na určenie výživného mala možnosť podať kedykoľvek skôr. Správne súd prvej inštancie posúdil nedôvodnosť návrhu v tejto časti a odvolací súd s jeho závermi súhlasí a poukazuje na dôvody uvedené v napadnutom rozsudku. Keďže súd prvej inštancie opomenul v rozsudku uviesť ustanovenie, ktoré aplikoval v súvislosti s rozhodovaním o nároku matky na priznanie výživného späťne, odvolací súd doplnil citáciu ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine. Pokiaľ matka namietala absenciu právneho posúdenia v tejto časti, odvolací súd uzatvára, že uvedený nedostatok v rozhodnutí súdu prvej inštancie nezakladá dôvod na postup podľa ust. § 389 CSP (zrušenie rozsudku v tejto napadnutej časti), keďže z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zjavné, že súd sa zaoberal a vyhodnocoval dôvody hodné osobitného zreteľa pre priznanie výživného späťne.

11. Pokiaľ ide o určenie výživného od 22.04.2015 (od podania návrhu) do 07.12.2016 (deň predchádzajúci vykonateľnosti uznesenia Okresného súdu Bratislava IV č.k. 13P/98/2015-426 zo dňa 10.11.2016) odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal potrebné dokazovanie, avšak vec nesprávne právne posúdil a vyvodil z nej nesprávny právny záver. Na rozdiel od názoru súdu prvej inštancie uzavrel, že návrh matky na určenie výživného v tomto spornom období je dôvodný a odvolaniu matky voči výroku I. napadnutého rozsudku je čiastočne opodstatnené. Treba uviesť, že v období od 22.04.2015 (od podania návrhu) do právoplatnosti rozsudku súdu prvej inštancie (rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č.k. 13P/98/2015-512, zo dňa 17.07.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/87/2018-646, zo dňa 02.04.2019) o zverení maloletej do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, došlo v priebehu konania k nariadeniu znaleckého dokazovania a vypracovaniu znaleckého posudku V. Z. H. (rok 2016), vydaniu uznesenia Okresného súdu Bratislava IV č.k. 13P/98/2015-329, zo dňa 22.06.2016, vykonateľné dňa 30.06.2016 (neodkladné opatrenie o dočasnom zverení maloletej do starostlivosti matky) v spojení s pozmeňujúcim uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/400/2016-408, zo dňa 30.09.2016, a k vydaniu uznesenia Okresného súdu Bratislava IV č.k. 13P/98/2015-426, zo dňa 10.11.2016, vykonateľné 08.12.2016 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP 18/2017-447, zo dňa 19.01.2017 (neodkladné opatrenie o odovzdaní maloletej do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov). Z obsahu spisu vyplýva, že v priebehu celého konania s prihliadnutím na záujem maloletej súd hľadal najvhodnejšie riešenie v otázke starostlivosti o maloletú. Rovnako je zjavné, že režim starostlivosti otca o maloletú sa v počiatočnom období realizoval v kratších časových intervaloch ako u matky a postupne až do nariadenia uznesenia súdu o neodkladnom opatrení o odovzdaní maloletej do striedavej osobnej starostlivosti rodičov (vykonateľné dňa 08.12.2016) dochádzalo k jeho predlžovaniu. Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že počas účinnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým maloletú neodkladným opatrením zveril dočasne do starostlivosti matky (s odkazom na podané trestné oznámenie na otca sa domáhala dočasnej úpravy pomerov v rodine a odvolací súd dané rozhodnutie zmenil a návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol), sa kontakt otca s maloletou obmedzil, avšak otec počas celého tohto obdobia prispieval úhradami výživného na maloletú, ktoré matka nespochybnila, nevyvrátila, ale potvrdila a tieto pozostávali z poplatku za školného 120 a neskôr 150 eur mesačne, poplatkov za krúžkovú činnosť maloletej cca 65 eur mesačne a platby výživného v sume 50 eur mesačne (v období od podania návrhu do januára 2017, t.j. do vyhlásenia rozsudku, ktorým bola maloletá zverená do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov). Odvolací súd vyhodnotiac vec komplexne s prihliadnutím na výkon osobnej starostlivosti rodičov o maloletú, skutočnosť, že do rozhodnutia súdu, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie o zverení maloletej do striedavej osobnej starostlivosti rodičov zabezpečovala osobnú starostlivosť o maloletú v prevažnej miere matka, dospel k záveru, že určenie výživného na maloletú je dôvodné od podania návrhu do 07.12.2016, t.j. deň predchádzajúci vykonateľnosti rozhodnutia Okresného súdu Bratislava IV č.k. 13P/98/2015-426 zo dňa 10.11.2016, a vzhľadom na realizáciu striedavej osobnej starostlivosti rodičov o maloletú v nasledujúcom období do právoplatnosti rozsudku súdu o zverení maloletej do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov (rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č.k. 13P/98/2015-512 zo dňa 17.07.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/87/2018-646 zo dňa 02.04.2019) sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvej inštancie o nedôvodnosti návrhu v tejto časti.

12. Výživným sa rozumie náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom, tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzna, a to

vzhľadom na vek, zdravotný stav, ale aj vzhľadom na nadanie (schopnosti) tejto osoby, spôsob prípravy na jej budúce povolanie a pod.. Základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu, je zistenie ich skutočných príjmov, ale aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento dosahovaný príjem zodpovedá ich telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností, ako aj miestnym, lokálnym možnostiam ich uplatnenia a závisí aj od zisťovania ich celkových majetkových pomerov v širšom slova zmysle. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti má súd vychádzať jednak zo všeobecných hľadísk, t.j. zo skúmania odôvodnených potrieb dieťaťa; rozsah ktorých je rôzny vzhľadom na vek, zdravotný stav, spôsob prípravy na budúce povolanie, nadanie, záujmy dieťaťa; a vychádza zároveň aj z reálnych možností a schopností rodičov dieťaťa plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Medzi týmito dvoma kritériami, t.j. medzi odôvodnenými potrebami dieťaťa a reálnymi schopnosťami a možnosťami rodičov platí zásada priamej úmernosti, ktorá je plne v súlade s normatívnou zásadou, že dieťa má právo žiť na takej úrovni, na akej žijú jeho rodičia. Odôvodnenými potrebami sú aj také potreby, ktoré nie sú celkom bežné, ale zároveň sú pre vývoj dieťaťa prospešné, napr. rekreačné, kultúrne, a pod.. Rozsah odôvodnených potrieb osoby odkázanej na výživné, je teda súčasne závislý od reálnych schopností a možností osôb povinných poskytovať výživné, t.j. od ich zárobkových schopností a možností, počtu ich celkových vyživovacích povinností a pod..

13. Pokiaľ ide o odôvodnené potreby maloletej Z. v období rokov 2015 až 2016 matka, a napokon aj otec, v konaní preukázali a vyčíslili výšku platieb spočívajúcich v úhradách poplatkov súvisiacich s návštevou základnej školy, mimoškolských aktivít maloletej a platby na zabezpečenie jej bežných potrieb. Treba zdôrazniť, že pod odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa sa rozumie zabezpečenie všetkých bežných potrieb, teda aj bývanie, stravovanie, ošatenie, hygieny a pod. Nie je povinnosťou rodiča predkladať doklady o týchto nákladoch (pokladničné bločky), pretože súd vychádza z všeobecných cien tovarov a primeranosti ich obvyklej spotreby pre dieťa v určitom veku, ako aj opakujúcich sa mimoriadnych výdavkov s deťmi súvisiacich, ktoré sú pre neho špecifické, napr. súkromná škola, zdravotný stav atď. Súčasne treba prihliadať aj na výdavky spojené so zabezpečením trávenia voľného času maloletého dieťaťa počas prázdnin. Uvedenú sumu je preto možné vyčísliť len orientačne. Na základe dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie je možné ustáliť mesačné náklady maloletej spočívajúce v poplatku za školné vo výške 120 eur, strava v škole 13 eur, školské pomôcky 15 eur, strava v domácom prostredí 100 eur, oblečenie 50 eur, hygiena 10, krúžky 65 eur, lieky a zdravotná starostlivosť 20 eur, bývanie 100 eur mesačne, cestovné 10 eur, tábory 30 eur, t.j. spolu 533 eur. Pokiaľ matka vyčíslila náklady na maloletú v roku 2015 v sume 650 eur, v roku 2016 v sume 783 eur a podaním zo dňa 04.02.2016 sumou 1.050 eur odvolací súd ich výšku neakceptoval v celom rozsahu. V prípade výpočtu nákladov na bývanie treba uviesť, že pri danej položke sa zohľadňuje len podiel pripadajúci na maloleté dieťa, pričom matka vyčíslila náklady na bývanie vo výške 280 eur / služby spojené s užívaním bytu, električka, plyn, poistenie bytu, TV a internet, koncesionárske poplatky/ a splátku hypotéky vo výške 456 eur. Odvolací súd ustálil daný výdavok na maloletú sumou 100 eur mesačne berúc do úvahy nadštandard bývanie dvoch osôb v 4-izbovom byte. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že pokiaľ matka udáva, a do spisu doložila prehlásenia svojich dvoch plnoletých detí pracujúcich a študujúcich v zahraničí, ktoré trávajú u nej čas v priebehu pobytu na Slovensku, uvedené nemá vplyv na posúdenie výšky podielu maloletého dieťaťa na nákladoch na bývanie inak. Zároveň neakceptoval splátku hypotéky ako náklad maloletého dieťaťa z dôvodu, že ide o výdavok matky, ktorá po splnení záväzku nadobudne nehnuteľnosť do svojho vlastníctva. Pokiaľ ide o výdavok na lieky a výživové doplnky v sume 20 eur, tento rodičia nesporevali. Za neprimeraný náklad považoval odvolací súd výdavok na dopravu a telefón vyčíslený matkou v sume 40 eur a tábory (zahrnuté pod položku dovolenky a tábory vo výške 150 eur) z dôvodu, že platby týkajúce sa dovolenkových pobytov a výber destinácií, sú v réžii každého z rodičov.

14. Náklady maloletej v období mesiaca december 2016 a rokov 2017 až 2019 zostali v podstate nezmenené (školné 120 eur, strava v škole, krúžok anglického jazyka 73 eur, gymnastika 60 eur, varenie 10 eur, tanečný krúžok 48 eur, keramický krúžok 54 eur a bežné výdavky) s tým, že sa zúčastňovala viacerých krúžkov, ktoré poplatky hradil otec. V školskom roku 2019/2020 maloletá nastúpila na osemročné gymnázium (poplatok v škole činil 150 eur mesačne + strava 32 eur), venovala sa gymnastike (poplatok činil 70 eur na dva mesačne, anglickému jazyku (poplatok činil 75 eur štvrťročne), keramickému krúžku (54 eur), jej ďalšie náklady predstavovali platby za stravu, oblečenie, hygienické potreby, bývanie, mimoškolské aktivity, lieky a zdravotná starostlivosť, cestovné, ktoré sa čiastočne zvýšili, vzhľadom na prirodzený rast dieťaťa a nástup na 8-ročné gymnázium. Je

potrebné uviesť, že matka v priebehu celého konania nenamietala, že otec platí maloletej náklady na zabezpečenie jej potrieb, poplatky v škole, za mimoškolské krúžky a do januára 2017 platil mesačne výživné v sume 50 eur. Navyiac, matka potvrdila i otcom prezentované vyčíslenie (rozpis) nákladov na maloletú na zabezpečenie jej ďalších bežných potrieb v priebehu rokov 2014 až 2020 v priemernej sume 268 eur mesačne, do ktorých sú zahrnuté platby za nákupy školských pomôcok, oblečenia, poplatky za tábory, vreckové, školské časopisy, zápisné v škole (300 eur) a pod. Odvolací súd ustálil náklady na maloletú v danom spornom období v úhradách poplatku za školné vo výške 120 eur (od 01.09.2019 vo výške 150 eur mesačne), strava v škole cca 40 eur, školské potreby 15 eur, strava v domácom prostredí 120 eur, oblečenie 50 eur, hygiena 15, krúžky 65 eur, lieky a zdravotná starostlivosť 20 eur, bývanie 100 eur mesačne, cestovné 10 eur, tábory 30 eur, t.j. spolu 585 eur. Z tejto sumy odvolací súd odpočítal náklady za bývanie (100 eur), stravu doma (120 eur), hygienické potreby (15 eur), oblečenie (50 eur), pretože uvedené výdavky hradí každý z rodičov počas výkonu striedavej osobnej starostlivosti o maloletú, preto jej náklady predstavujú sumu 300 eur mesačne. Rovnako nevzal v úvahu všetky krúžkové aktivity maloletej akceptujúc platbu za krúžky vo výške 65 eur, keďže tieto sa v priebehu konania menili. Napokon odvolací súd prihliadal na skutočnosť, ktorú matka nepoprela, že platby za školu a všetky krúžky platil maloletej po celú dobu otec.

15. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie riadne vykonal dokazovania, aj pokiaľ ide o otázku zisťovania príjmov, možností, schopností a majetkových pomerov rodičov. Zo spisu vyplýva, že matka dosahovala v roku 2015 príjem v priemere mesačne 1.736 eur, v roku 2016 1.770 eur netto, v roku 2017 1.510 eur, v roku 2018 1.697 eur, v roku 2019 1.756 eur a v roku 2020 (január až jún) 1.832 eur netto. Na strane otca je potrebné konštatovať, že v daňovom priznaní podávanom ako fyzická osoba vykazoval základ dane v roku 2014 vo výške 3.748 eur, v roku 2015 4.135 eur, v roku 2016 4.353 eur, v roku 2017 4.645 eur, v roku 2018 5.256 eur, v roku 2019 5.456 eur (príjem z prenájmu nehnuteľností) a obchodná spoločnosť E. V., s.r.o., ktorej je konateľom a spoločníkom, vykazovala v daňových priznaniach základ dane v roku 2014 strata 5.579 eur, v roku 2015 zisk 1.064 eur, v roku 2016 3.431 eur, v roku 2017 5.966 eur, v roku 2018 3.895 eur, v roku 2019 1.741 eur. Priemerný mesačný príjem otca z obchodnej spoločnosti E. V., s.r.o. v roku 2014 činil 314 eur, v roku 2015 339 eur, v roku 2016 354 eur, v roku 2017 373 eur, v roku 2018 437 eur, v roku 2019 469,44 eur, v roku 2020 (január až jún) dosiahol príjem 448,48 eur priemerne mesačne netto. Nemožno opomenúť, že otec je jediným konateľom a spoločníkom obchodnej spoločnosti E. V., s.r.o., z ktorej si sám vypláca a určuje výšku odmeny, súčasne spoločnosti prenajíma nehnuteľnosť, ktorej je vlastníkom za nájom vo výške od 420 do 600 eur mesačne. Tiež je potrebné prihliadať na majetok spoločnosti, ktorý tvoria dve osobné motorové vozidlá zn. M. B. a M. H., pričom jedno z nich má k dispozícii na používanie matka. Zároveň treba vziať v úvahu, že otec je vlastníkom dvoch bytov, z ktorých mal v roku 2014 až 2016 príjem z prenájmu. Pokiaľ otec poukazoval na to, že jeho príjem (vrátane prenájmu) predstavuje sumu 1.300 eur mesačne, odvolací súd prihliadol aj na jeho ďalšie vyčíslenie príjmov a nákladov s uvedením mesačného príjmu vo výške 2.400 eur (vrátane prenájmu) a celkových výdavkov v sume 1.181 eur mesačne (s hypotékou, nákladmi na bývanie, poplatkom za školné, výživné, pohonné hmoty a používanie vozidla a iné výdavky). Odvolací súd vychádzal pri rozhodovaní o výživnom na maloletú z uvedenej výšky príjmu otca považujúc ju za zodpovedajúcu jeho schopnostiam a možnostiam berúc do úvahy jeho vek, dosiahnuté vzdelanie a jeho podnikateľské aktivity, keď ako jediný konateľ a spoločník obchodnej spoločnosti si vypláca príjmy a odmeny, ktorých výšku sám reguluje. Odvolací súd akceptoval aj výhradu matky, ktorá poukazovala na členstvo otca v klube Penati, nakoľko z obsahu spisu (výpisu z účtu otca z 02.02.2016 a jeho vyjadrenia pred znalkyňou V. Z. H.) vyplýva, že využíval služby klubu s rodinou aj s maloletou v rámci trávenia voľného času. Pokiaľ ide o príjem a majetkové pomery matky v konaní bolo preukázané, že zarábala v priemere mesačne netto v roku 2014 1.389 eur, v roku 2015 1.736 eur, v roku 2016 1.776 eur, v roku 2017 1.701 eur, v roku 2018 1.697,39 eur, v roku 2019 1.756,30 eur a v roku 2020 (január až jún) 1.832,91 eur, je vlastníčkou dvoch bytov (4-izbového a 1-izbový, ktorý obýva jej matka). Tiež treba konštatovať, že každý z rodičov má náklady na bývanie a obaja sú zaťažení splátkami úverov, ktoré čerpali na kúpu nehnuteľností. Významnou je i skutočnosť, že matka nemá ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletemu dieťaťu, pričom otcovi dňa 30.08.2017 pribudla vyživovacia povinnosť k maloletej Mii. Rovnako je podstatným aj posúdenie výkonu starostlivosti o maloletú, ktorý realizovala v danom období v prvom rade matka, pričom styk otca s maloletou sa počas celej doby realizoval s postupným predlžovaním pobytov maloletej u otca, ktoré napokon vyústilo do realizácie striedavej osobnej starostlivosti rodičov v rovnomernom rozsahu. Nemožno však opomenúť, že otec počas celej doby prispieval na výživu maloletej nielen sumou 50 eur mesačne, ale aj platbami školného, záujmových krúžkov a zabezpečením ďalších vecí každodennej potreby, čo matka nespochybnila. Odvolací súd súhlasí s námietkou matky

týkajúcou sa príjmu partnerky otca, ktorej povinnosťou je prispievať na náklady na bývanie, v prípade ak žijú v jednej domácnosti, avšak uvedená skutočnosť nie je dôvodom na určenie vyššieho výživného na maloleté dieťa. Zároveň odvolací súd vzal v úvahu, že partnerka otca bola po dobu dva a pol rok na rodičovskej dovolenke a do práce nastúpila od apríla 2020.

16. Odvolací súd posudzujúc vec komplexne dospel k záveru, že návrh na určenie výživného za obdobie od podania návrhu matky do vykonateľnosti uznesenia Okresného súdu Bratislava IV č.k. 13P/98/2015-426, z 10.11.2016 (08.12.2016), ktorým nariadil odovzdanie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, je daný, keďže rodičia nežili v spoločnej domácnosti a starostlivosť o maloletú zabezpečovala v prvom rade matka. S prihliadnutím na vek maloletej, jej potreby a príjem, pomery rodičov a ich životnú úroveň (viď bod 13 a 15 tohto rozsudku), považoval odvolací súd za primeranú výšku výživného na maloletú za obdobie od 22.04.2015 do 07.12.2016 v sume 350 eur mesačne.

17. Odvolací súd po preskúmaní spisu, aplikujúc ust. § 62 a nasl. Zákona o rodine, na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh matky na určenie výživného vo vzťahu k ňou navrhovanej výške za dané obdobie je dôvodný len čiastočne, preto vo zvyšku návrh, ktorým žiadala uložiť otcovi povinnosť prispievať výživným vyšším zamietol, považujúc ho za neopodstatnený a neprimeraný, s poukazom na vyššie uvedené dôvody.

18. Podľa § 62 ods. 6 Zákona o rodine ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

19. Súd prvej inštancie vo veci vzťahujúcej sa k výroku rozsudku v časti, ktorou zamietol návrh matky na určenie výživného na maloletú od 08.12.2016, teda počas výkonu striedavej osobnej starostlivosti (od vykonateľnosti uznesenia Okresného súdu Bratislava IV č.k. 13P/98/2015-426, zo dňa 10.11.2016) a od právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č.k. 13P/98/2015-512, zo dňa 17.07.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/87/2018-646, zo dňa 02.04.2019, vo výroku o zverení maloletej do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, vykonal potrebné dokazovanie a na základe jeho výsledkov dospel k správny záverom, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje.

20. Čo treba rozumieť pod pojmom výživné na maloleté dieťa je vymedzené a zadefinované v bode 12 tohto rozsudku. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že na určenie výšky výživného pre dieťa v striedavej starostlivosti majú vplyv všetky vyššie spomínané vymenované faktory a okolnosti. Aj v prípade striedavej starostlivosti je nevyhnutné ustáliť výšku nákladov na potreby maloletého dieťaťa a rozhodnúť o tom, v akom pomere sa medzi rodičmi rozdelí plnenie vyživovacej povinnosti. Pre určenie výšky výživného nie je smerodajné, koľko si rodič pracou (podnikaním alebo inou zárobkovou činnosťou) zarobí alebo či vôbec pracuje. Väčšiu výpovednú hodnotu má zistenie jeho potenciálnej životnej úrovne, ktorá je limitovaná okrem majetkových pomerov aj jeho finančnými nárokmi na zabezpečenie uspokojenia jeho potrieb. Jedným z faktorov, ktoré pri určovaní miery životnej úrovne môže súd vziať do úvahy je aj zistenie a vyčíslenie mesačných nákladov povinného rodiča. Pokiaľ to životná úroveň rodičov dovoľuje, treba pri určení výšky vyživovacej povinnosti zohľadniť tiež náklady na voľnočasové aktivity, dovolenky, výlety, a pod. tak, aby sa deti mohli podieľať na výhodách vyššej životnej úrovne rodiča. Práve pri posudzovaní otázky, čo je potrebné zahrnúť do oprávnených nákladov na deti, sa najviac prejaví porovnanie životnej úrovne rodičov a dieťaťa.

21. Súd prvej inštancie správne postupoval, keď vykonal dokazovanie zisťovaním odôvodnených potrieb maloletej, príjmov a majetkových pomerov rodičov aj za obdobie odkedy rodičia začali na základe rozhodnutia súdu realizovať striedavú osobnú starostlivosť o maloletú (od 08.12.2016). Odvolací súd v súvislosti s ustálením nákladov na odôvodnené potreby maloletú a príjmov a pomerov rodičov poukazuje na dôvody uvedené v bode 14 a 15 tohto rozsudku. Zároveň udáva, že so zreteľom na výkon striedavej osobnej starostlivosti o maloleté dieťa v časovo rovnakom rozsahu oboma rodičmi je dôvodné predpokladať, že každý z rodičov bude vynakladať finančné prostriedky na zabezpečenie bežných potrieb maloletej (strava, bývanie, hygiena, ošatenie, doprava k lekárom a podobne). Pokiaľ ide o výdavky spojené s výletmi vo voľnom čase, dovolenkovými pobytmi, zabezpečením osláv a darčiekov odvolací súd dáva do pozornosti, že tieto platby sú závislé od rozhodnutia každého z rodičov. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by príjem a pomery otca boli nadštandardné a nebol preukázaný

ani taký nepomer príjmov rodičov, ktorý by zakladal dôvod pre zmenu napadnutého rozsudku v tejto časti. Je nesporné, že výdavok na bývanie zabezpečuje každý z rodičov sám pri výkone striedavej starostlivosti o maloleté dieťa, pričom v konaní nebol preukázaný ani nadštandard v bývaní, ktorý by bolo možné zohľadniť pri posudzovaní vyššej životnej úrovne na strane otca s prihliadnutím na skutočnosť, že aj matka obýva s maloletou 4-izbový byt, ktorý im poskytuje určitý nadštandard. V danom prípade majú výpovednú hodnotu nielen príjmy rodičov, ale aj porovnanie ich mesačných výdavkov, keď je nesporné, že obaja majú náklady na bývanie a vlastnú réžiu, obaja splácajú úvery čerpané titulom zabezpečenia si bývania (matka zabezpečením bývania svojej matke) a obaja sú vlastníkami nehnuteľností. Skutočnosť, že otec v spornom období platil poplatok v klube, nepreukazuje samo osebe takú životnú úroveň, ktorá by bola dôvodom pre určenie výživného na maloletú počas výkonu striedavej osobnej starostlivosti. Navyše, je potrebné vziať v úvahu, že služby klubu otec využíva pre celú rodinu, vrátane maloletej. Odvolací súd konštatuje, že v konaní neboli preukázané nadštandardné pomery na strane otca alebo jeho nadštandardný spôsob života v rozsahu, ktorý by zakladal dôvod určiť výživné otcovi v prípade striedavej osobnej starostlivosti o maloletú (uvedená povinnosť nevyplýva ani z ust. § 62 ods. 6 Zákona o rodine). V danej prejednávanej veci odvolací súd prihliadol na rodičmi rovnomerne realizovanú starostlivosť o maloletú, poskytované plnenia otcom titulom školného a mimoškolských aktivít maloletej a ďalšie jeho príspevky počas celého sporného obdobia. Na námietky matky týkajúce sa mimoškolských aktivít maloletej a s tým súvisiacich výdavkov odvolací súd udáva, že je pochopiteľné, že v prípade ak maloletá má záujem rozvíjať svoj talent a venovať sa mimoškolskej činnosti, rodičia ju v týchto aktivitách podporia a ak jeden z nich dieťa na krúžok prihlási, druhý bude túto skutočnosť akceptovať. V prípade, ak matka žiadala, aby súd uložil otcovi povinnosť platiť výživné na maloletú v ňou navrhovanej výške, ktorá predstavovala platby za školné a mimoškolské aktivity dieťaťa, odvolací súd jej návrhu nemohol vyhovieť z dôvodu, že predpísané platby za mimoškolské aktivity dieťaťa sa menia v závislosti od toho aké krúžky v tom ktorom období navštevuje, pričom budúcu sumu týchto platieb nie je možné vopred určiť. Odvolací súd tiež prihliadol na skutočnosť, že matka poberá prídavky na dieťa a daňový bonus, ktoré platby slúžia na krytie potrieb maloletej.

22. Odvolací súd preto zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh matky na určenie výživného počas striedavej starostlivosti rodičov o maloletú je z vyššie uvedených dôvodov neopodstatnený.

23. V súvislosti s určením výživného na maloletú za obdobie od 22.04.2015, do 07.12.2016 odvolací súd udáva, že zročné výživné na maloletú predstavuje za dané obdobie sumu 6.847 eur (aliquótna časť za mesiac apríl 2015 vo výške 104,40 eur /11,60 eur x 9dní/, 19 mesiacov x 350 eur a aliquótna časť za mesiac december 2016 92,80 eur /11,60 x 8 dní/. Vzhľadom k tomu, že otec po celú dobu (od podania návrhu do právoplatnosti rozsudku o zverení maloletej do striedavej osobnej starostlivosti rodičov) prispieval na výživu maloletej v priemere mesačne v roku 2015 sumou 226 eur /9 mes. x 226, spolu 2.034 eur/, v roku 2016 sumou 244 eur (12x224, spolu 2.923 eur (ktoré sumy matky odsúhlasila) a od roku 2017 hradil okrem bežných potrieb platbu za školné 120 až 150 eur a mimoškolské aktivity vo výške 65 eur /8 mesiacov v roku 2016 x185, spolu 1.480, 4 mesiace v roku 216 x 215, spolu 860 a ďalšie úhrady v roku 2018 a 2019/, odvolací súd tieto plnenia otca započítal, pričom ich výška prevyšuje výšku stanoveného zročného výživného. S poukazom na uvedené odvolací súd ustálil, že zročné výživné otcovi nevzniklo.

24. Podľa ust. § 63 ods. 3 veta prvá Zákona o rodine, ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor.

25. Zákon o rodine ponecháva možnosť tvorby úspor z výživného ako právo oprávneného v prípade, ak to majetkové pomery povinného dovoľujú. Právo na tvorbu úspor maloletého dieťaťa súd určí spolu s bežným výživným ako celok, pričom v rozhodnutí uvedie aká časť vyrubeneho výživného bude zasielaná do rúk osoby, ktorá sa o dieťa stará a aká konkrétna bude výška tvorby úspor. Povinného rodiča súd zaviazne posielaním tejto sumy na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý dovtedy neexistoval a bol pre tento účel zriadený rodičom, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti, pričom nakladanie s prostriedkami úspor výživného podlieha schváleniu súdom. Súd však nemá zákonnú povinnosť využiť možnosť danú ust. § 63 ods. 3 cit. zákona.

26. Pokiaľ ide o odvolacie námietky matky k výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým zamietol jej návrh na tvorbu úspor maloletej, tieto odvolací súd posúdil ako nedôvodné, keďže vykonaným

dokazovaním a vyhodnotením právne relevantných skutočností na strane otca, dospel k záveru, že neboli splnené podmienky na priznanie výživného na tvorbu úspor, tak ako ich má na mysli ust. § 63 ods. 3 Zákona o rodine. Odvolací súd nespochybňuje, že záujem maloletej si vyžaduje jej finančné zabezpečenie do budúcnosti, avšak priznanie výživného na tvorbu úspor predpokladá priaznivé (nadštandardné) majetkové pomery povinného rodiča a súčasne, že oprávnený nie je schopný určene výživné súdom spotrebovať. V danom prípade z vykonaného dokazovania táto skutočnosť na strane otca a na strane maloletej preukázaná nebola. V konaní bolo preukázané, že majetkové pomery rodičov sú porovnateľné (otec i matka sú vlastníkami dvoch nehnuteľností, bytov), pričom skutočnosť, že majetkom obchodnej spoločnosti, ktorej je otec konateľom a spoločníkom sú dve osobné motorové vozidlá, rovnako nie je dôvodom pre priznanie tvorby úspor na osobitný účet maloletej. Súčasne je potrebné zohľadniť výkon starostlivosti o maloletú oboma rodičmi (od decembra 2016), kedy sa otec rovnakou mierou podieľal nielen na zabezpečení starostlivosti o maloletú, ale aj jej bežných potrieb, a výhradne otec hradil pravidelne mesačne školné a mimoškolské aktivity maloletej bez ohľadu na množstvo ich výberu a po celú spornú dobu. Pokiaľ matka žiadala o uloženie povinnosti otcovi prispievať na tvorbu úspor späť od 01.11.2014, jej návrhu (ani odvolaniu) nie je možné vyhovieť, pretože tvorba úspor smeruje do budúcnosti a nemožno ju priznať späť pred podaním návrhu. Odvolací súd neprihliadal ani na námietky matky týkajúce sa výberu nasparených finančných prostriedkov z účtu maloletej, keďže je zjavné, že sa nejednalo o účet zriadený na základe právoplatného súdneho rozhodnutia, pričom predmetom daného konania nebola nezhoda rodičov (§ 35 Zákona o rodine). Pokiaľ matka namieta, že otec výberom nasparených finančných prostriedkov nekonal, podľa jej názoru, v záujme maloletej, odvolací súd s prihliadnutím na rodinnú genézu a celkové správanie otca, musí konštatovať, že z vykonaného dokazovania mal jednoznačne preukázané, že otec zabezpečuje starostlivosť a potreby maloletej riadne a svoje rodičovské práva nezneužíva.

27. Odvolací súd na základe uvedeného pri dôslednom zvážení rozsahu potrieb maloletého dieťaťa, ako i finančných a majetkových pomerov na strane oboch rodičov a porovnaním ich životnej úrovne, rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o určení výživného za obdobie od 22.04.2015 do 07.12.2016 podľa § 388 CSP zmenil a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia považujúc určenú výšku výživného za zodpovedajúcu a primeranú veku a potrebám maloletej a vo zvyšku, zamietajúcej časti určenia výživného späť a určenia výživného počas výkonu striedavej osobnej starostlivosti rodičov o maloletú a vo výroku, ktorým súd zamietol návrh na tvorbu úspor potvrdil ako správne aplikujúc ust. § 387 ods. 1 CSP.

28. Na námietky matky o porušení jej práva na spravodlivý proces z dôvodu nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozsudku a jeho nepreskúmateľnosti, odvolací súd neprihliadal dospejúc k záveru, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutia síce odôvodnil stručne, avšak z jeho obsahu vyplývajú úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil. Odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok spĺňa podmienky ustanovenia § 220 CSP. Záverom považuje za potrebné dodať, že podľa konštantnej súdnej judikatúry (napr. rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 209/2004) súd nemusí v odôvodnení rozhodnutia dať odpovede na úplne všetky otázky (resp. námietky) nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam.

29. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

30. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).